

H.G. van der Waals, Vondelstraat 80, 1054 GN Amsterdam, 020 6181629

18 oktober 2008

Aan de heer Dr. A Klink,
Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

inzake: Handtekeningactie Sti. IOCOB inz. CAM
Een dreiging, groter dan van terrorisme

Geachte heer Klink,

Door deze brief doe ik een beroep op U niet alleen als bewindspersoon, maar vooral als mens die waarden ondersteunt. Aanleiding is bovengenoemde handtekeningenactie, die noodzakelijk in een veel wijder, uiterst bedreigend kader moet worden geplaatst. De cijfers in de navolgende samenvatting verwijzen naar de daarna volgende annotaties met détails en vindplaatsen.

Kader is het feit dat een kartel, rond 1926 gesticht onder de naam IG Farben en nu omvattend grote ondernemingen op het gebied van chemie, pharma, olie, voeding, biotechnologie en landbouw wereldwijd een veel grotere sturende macht uitoefent dan de gemiddelde opeenvolgende generaties van politici lijken te beseffen. Die macht is diep doorgedrongen in politiek en bestuur van veel landen, vooral de USA, en is bepaald niet gericht op het welzijn van de wereldbevolking, integendeel: 1)

Dat kartel is ook verantwoordelijk voor het ontstaan en bevorderen van de bittere tegenstelling tussen de reguliere geneeskunde en alles wat ik gemakshalve onder de letters CAM samenvat, 2) en oefent in veel landen systematisch invloed uit om maatregelen en wetgeving tot stand te brengen, juist ook op medisch gebied, die het kartelbelang dienen, 3). Het kartel heeft steeds internationale samenwerkingsverbanden zoals EU en WTO bevordert omdat deze de ideale mogelijkheden bieden tot beïnvloeding, goeddeels buiten adequate controle, steeds onder het mom van, maar aantoonbaar dikwijls in strijd met gezondheidsbelangen: 4).

De basis van het kartel was primair de afzet van op petroleumderivaten gebaseerde chemische en farmaceutische produkten, waartoe o.a. systematisch de notie werd uitgedragen dat deze superieur zouden zijn aan alle traditionele, aan de natuur ontleende produkten terwijl ook in beginsel enige relatie tussen voeding en ziekte werd ontkend: 2). Zo werd de geneeskunde vooral technisch en crisisresponsief gericht. Dr. Grossklaus, voorzitter van de Codex Alimentarius Commissie (en van de Codex Commission on Nutrition and Foods for Special Dietary Uses) stelt steeds dat voeding medisch niet relevant is en preventie een uitsluitend medische aangelegenheid. Discussie daarover wordt niet getolereerd; op de CAC zitting van juli 2005 in Rome heeft dat geleid tot scherpe kritiek vanuit WHO en FAO, 5). Ook op niet-medisch gebied wordt gestreefd naar maximale afhankelijkheid van het kartel, 6).

Telkens wanneer strijdige inzichten de kop opstaken, vaak in verband met werkzame, niet patenteerbare natuurlijke stoffen, werden deze uit alle macht bestreden – te heviger en met des te schandelijker methoden naarmate deze stoffen succesvol en gemakkelijk/goedkoop leverbaar waren: een misdadig voorbeeld is Laetrile, ook genaamd Vitamine B 17: 7). Tegelijk werd dan gezocht naar patenteerbare varianten van dezelfde stof. De manier waarop in de EU en in de Codex

Alimentarius Vitamine C (en andere voedsel supplementen) worden behandeld begint daar erg op te lijken: 8).

CAM is de natuurlijke vijand van het kartel, omdat hier de interactie tussen lichaam en geest, en alle subtiele samenhangen van lichaamsprocessen en de verstoringen daarvan die tot ziekte kunnen leiden centraal staan. Naarmate het begrip dieper gaat, ontstaan er meer beïnvloedingsmogelijkheden, of worden deze (her)ontdekt uit andere culturen. Leefstijl en voeding, en daarmee preventie, vormen de kern.

Hoe het kartel heeft getracht, en blijft trachten de medische professie in zijn greep te krijgen – van land tot land met verschillend succes - zodat deze voor een groot deel fungeert als een soort vijfde colonne voor zijn belangen, is onderwerp van gedegen studies: 9).

Gevestigde belangen bij de status quo, door het kartel bevorderde onwetendheid over bepaalde zaken en vatbaarheid voor partijdigheid spelen mede een rol.

Maar het kartel verkeert in een critieke fase: in alle beleggingskranten is te lezen dat de patenten aflopen, nieuwe ideeën schaars zijn en miljarden nodig zijn voor research die tot nieuwe produkten kan leiden. En ondertussen stapelt het bewijs zich op dat de benadering van het kartel en een groot deel van de reguliere geneeskunde fundamenteel onjuist is, zoals blijkt uit drie rapporten, uitgebracht door WHO/FAO en waaraan wereldwijd honderden wetenschappers hebben meegewerkt, te weten:

1. “Diet, Nutrition and the Prevention of Chronic Diseases” (2003)
2. “Vitamin and Mineral Requirements in Human Nutrition” (2004) en
3. “Guidelines on Food Fortification with Micronutrients” (2006).

In deze rapporten wordt op makroniveau aangetoond dat veranderingen in dieet en leefstijl tot de explosieve toename van chronische ziekten leiden; en per ziekte wordt op detailniveau vermeld voor welke causale verbanden de aanwijzingen bewijs, respectievelijk verschillende gradaties van waarschijnlijkheid opleveren, die prioritair om onderzoek vragen. De relatie tussen voeding op jonge leeftijd en ziektekansen in een veel latere fase wordt aangetoond.

Vastgesteld wordt dat voeding het eerst in aanmerking komende aangrijpingspunt is om een volkomen ondraagbare gezondheidslast af te wenden; waarbij telkens weer de nadruk ligt op vergroting van de hoeveelheid verse groenten en fruit, van voldoende kwaliteit: korte aanvoerlijnen, korte bewaartijd, geen raffinage met allerhand toevoegingen. Ook komt tot uitdrukking dat toenemende consumptie van energie-rijke, micronutrient-arme produkten van de voedselindustrie tot ernstiger tekorten leidt naarmate het minder energie-verbruikende groepen betreft, terwijl zeer veel mensen geen toegang hebben tot een zodanig gevarieerd dieet dat geen tekorten ontstaan. Voedingssupplementen blijven dus hoogst noodzakelijk.

Buitengewoon interessant is in dit verband het getuigenis van Andrew W. Saul voor het Canadese Parlement op 12 mei 2005 , evenals het artikel “The Vitamin Paradigm Wars” van Abram Hoffer, M.D, Ph.D. hierbij ingesloten (geprint van www.doctoryourself.com).

Uit alle hierin weergegeven gegevens blijkt dat er aan het vrije gebruik van voedingssupplementen (mineralen, vitamines en kruiden) in feite geen enkel gevaar kleeft, en dat ze integendeel in veel opzichten, vaak in hoge doses, hoogst nuttig zijn. De tegenstand is dan ook uitsluitend te verklaren uit commerciële redenen: niet patenteerbare stoffen die genezing en preventie bevorderen zijn een gevaar voor het kartel. Het is steeds weer vanuit die hoek dat over gevaren wordt gespeculeerd die er niet zijn: één lange continue hersenspoeling. De discussie zou zich veeleer moeten richten op de vele duizenden sterfgevallen per jaar als gevolg van regulier medicijngebruik.

Het lijkt er op dat het kartel en zijn aanhangers – vóórdat het principiële gelijk van de alternatieve beoefenaars algemeen doordringt – een eindsprint hebben ingezet om nog zoveel mogelijk nationale en internationale regels tot stand te brengen, die de door WHO/FAO aangewezen richting goeddeels onmogelijk maken; in de USA lijkt het wel oorlog ! 10). In verschillende landen wordt het streven

aan de plaatselijke situatie aangepast, maar het doel is: uitbanning van de niet patenteerbare middelen, monddood maken van hun protagonisten, omdat hun gelijk gevaarlijk is, en de afhankelijkheid van kartelprodukten vergroten.. Vergelijking met feiten in andere landen geeft een beter zicht op wat zich op Uw departement afspeelt 11). De Codex zal in deze vorm zó schadelijk zijn, dat geen overheid die mag invoeren, en geen staat daarvan de naleving mag eisen van andere staten, 12).

In het boek van Griffin over Vitamine B17 (zie 1) wordt uiteengezet hoe het kartel streeft naar internationale samenwerkingsverbanden, en de gang van zaken in de EU demonstreert het rampspoedige resultaat. Als een nationaal departement te zeer door reguliere “havikken” wordt beheerst, en deze ook ons land internationaal vertegenwoordigen, dan lijkt de EU een ideale plaats om dáár korte metten te maken met de “alternatieven” terwijl aan het kartel ruim baan wordt gegeven, 13).

Volgens Andrew W. Saul gebruikt niet veel minder dan de helft van de Amerikaanse bevolking voedingssupplementen. Volgens een cohortstudie van EPIC-Heidelberg in de periode 1994-1998, omvattend 13.615 vrouwen tussen 35 en 65 jaar en 11.929 mannen tussen 40 en 65 jaar bleek dat 40% van de vrouwen en 33% van de mannen regelmatig supplementen gebruikten, waarbij voor de gebruikers over het algemeen de volgende karakteristiek werd gevonden:

- lage tendens tot obesitas,
- meer lichamelijk actief,
- hogere opleiding, gezondheidsbewust
- weinig rokers
- gezonder dieet, ongeraffineerd
- weinig kant en klaar produkten, 14)
-

Voor Nederland acht ik de karakteristiek vergelijkbaar en schat ik het percentage hoger, hetgeen mijns inziens tevens betekent dat we hier te maken hebben met – globaal - het bevolkingssegment waar relatief veel begrip voor de beperkingen van het politieke bedrijf bestaat. Alleen al daarom moet elke politicus ervoor waken de bevolking niet aan het kartelbelang op te offeren en daardoor ook deze groep van zich te vervreemden.

CAM is dus een onmisbaar, noodzakelijk onderdeel van de (medische) zorg, en vanuit bestuurlijk perspectief is het gewenst dat juist ook artsen zich daarmee bezig houden.

Verder zou het een enorm zuiverend effect hebben als systematisch onderzoek gedaan zou worden naar niet patenteerbare stoffen, voor welks werkzaamheid overvloedige aanwijzingen bestaan, maar die om commerciële redenen lijken te worden gesaboteerd. Het lijkt geen twijfel dat de successen, behaald met Laetrile en met grote doses Vitamine C, de pharma industrie tot het uiterste zouden hebben geïnspireerd, als deze stoffen patenteerbaar waren geweest!

Steeds weer verdwijnt uit het zicht hoeveel nodeloos lijden van patienten het gevolg van de commerciële en dogmatische tegenstand is. Het beruchte California Report uit 1953 (vervalst: positieve resultaten werden als negatief weergegeven, zoals bij een latere volledige publicatie bleek), dat veelal als basis werd gebruikt voor de afwijzing van Laetrile, vermeldde toch nog “alle artsen wier patienten in het onderzoek zijn betrokken spraken over toegenomen welbevinden en eetlust, gewichtstoename en vermindering van pijn, alsof deze waarnemingen aanwijzingen opleverden voor een zeker therapeutisch effect” !

Alleen al dit palliatieve aspect, ook door de beroemde Dr. Sugiura van het Sloan-Kettering Institute geconstateerd, en volgehouden ondanks de druk van dit instituut om het alsnog te ontkennen, zou iedere medicus moeten aansporen hier serieus werk van te maken. En dan spreek ik niet eens van de resultaten van Richardson en Binzel, 7).

Een overheid die toelaat, dat burgers beroofd worden van een dergelijk soelaas, schendt zijn duurste

plicht, en begaat bovendien groot onrecht tegen de marktpartijen die daarin voorzien. Dit aspect komt helaas opnieuw aan de orde bij de regelgeving in de EU en de WTO die tendeert naar een nieuwe grote schending. Als die tendens niet wordt gekeerd, zal de afkeer van velen tegen de EU omslaan in haat; een weinig aantrekkelijk vooruitzicht.

Tenslotte het veiligheidsaspect. De door het kartel gestuurde politiek heeft ontwrichtende effecten in verschillende delen van de wereld, en dit zal, als de Codex niet drastisch wordt gewijzigd zeer sterk toenemen. Er zijn herhaaldelijk aanwijzingen geweest dat niet alleen uit religieuze motieven, maar ook uit afkeer tegen het Westen wegens dergelijke ontwrichtende politiek steun werd gegeven aan Al Qaeda. Uitsluitend voor het kartel is dat gezichtspunt niet zorgelijk omdat het assortiment ook explosieven omvat.

Copieën dezes zend ik aan de fractievoorzitters in de Tweede Kamer, en aan geïnteresseerde personen en instanties.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

1) In "World Without Cancer, The Story of Vitamin B 17" (verkrijgbaar via www.realityzone.com) geeft G.Edward Griffin aan de hand van openbare bronnen in deel II een zeer gedegen beschrijving van ontstaan en geschiedenis van het kartel, de doelen en methoden, o.a. de zeer diepe doordringing in politiek en bestuur, vooral in de USA ; van de corrupte praktijk en het systematisch meten met twee maten ten gunste van het kartel door de FDA; de intimidaties en overschrijding van hun bevoegdheden door de FDA en andere Federale instanties. Ook de centrale plaats die het kartel inneemt in de buitenlandse politiek van de USA komt aan de orde, evenals het feit dat dezelfde masterminds die het kartel opzetten ook het Amerikaanse belastingstelsel hebben ontworpen, dat de mogelijkheid biedt aan de grootste belanghebbenden bij het kartel, om fiscaal hoogst gunstig enorme bedragen in de Carnegie-, Rockefeller- en dergelijke Foundations te storten, en van daar uit universiteiten en onderzoeksinstituten te voorzien van fondsen en daarmee de inhoud en oriëntatie van onderwijs en onderzoek te bepalen.

2)Griffin, hoofdstukken 18 en 19. Initiatieven om de medische opleidingen te verbeteren, werden in feite overgenomen door (via ruime funding door, en benoeming van personen uit) de Carnegie kring en de Rockefeller kring, toen al eigenaren van grote oliemaatschappijen en banken, die later tot het kartel zouden behoren. Binnen twee decennia waren alle opleidingen die aandacht aan plantaardige componenten gaven geëlimineerd.

De intense drug-oriëntatie en -indoctrinatie in alle medische opleidingen wordt beschreven evenals het uitbannen van iedere hint naar natuurlijke substanties. Na voltooiing, en begin van de praktijk, valt de arts onder the American Medical Association. De mate waarin dit instituut de gehele praktijk en nascholing beheerst, lobbyt in Washington en elders, en als een big brother fungeert, wordt beschreven; de schijn-democratie, geheel in dienst van het kartel. De redacties van de belangrijkste medische tijdschriften zijn in vertrouwde handen en niemand wordt aangemoedigd elders te kijken. Dat is mogelijk de reden dat veel onderzoek over Vitamines door Nutritional Departments bij artsen niet bekend lijken te zijn. Natuurlijke stoffen zijn taboe, en eventuele belangstelling daarvoor fnuikt de carrière.

3) Bijvoorbeeld voorkeur voor zware bureaucratische goedkeuringsprocedures, die voor kleine concurrenten te kostbaar zijn, beroepseisen die CAM uitsluiten, bemoeilijking van informatie etc. Aan niet-medische zaken ga ik voorbij.

4) Griffin, hoofdstuk 21. EU en WTO zijn schrikbarende voorbeelden.

5) Op www.healthfreedomusa.org/about Codex/"World Health Organization chastises Codex" worden de waarnemingen van Dr. Laibow tijdens de CAC meeting in Rome beschreven (juli 2005).

6) Niet alleen de uitbanning van alle alternatieven voor farmaceutische middelen wordt nagestreefd, de keten landbouw/kunstmest/bestrijdingsmiddelen/voedselbehandeling/toelaatbare contaminanten/verplichte behandelingen vertoont in de Codex voorbeelden van het scheppen van afhankelijkheid van kartelprodukten..

7) In het eerste deel van Griffins genoemde boek, 12 hoofdstukken, wordt dit schandaal nauwkeurig beschreven. De theorie, de vele succesvolle toepassingen door zeer gerenommeerde medici al vóór 1974, bijvoorbeeld Dr Hans Nieper die in 1972 verklaarde dat hij na twintig jaar werk met kanker Laetrile ver superieur achtte vergeleken met alle andere middelen ter behandeling of voorkoming van kanker, of Dr Navarro die in 1972 na 18 jaar research en klinische toepassing tot hetzelfde oordeel kwam, enz. enz, zie hoofdstuk 8. Allen beschrijven het zeer weldadige palliatieve aspect bij terminale patienten: herstel normale bloeddruk, teruggekeerde eetlust, gewichtstoename, toename van haemoglobine en rode bloedlichamen, het verdwijnen van de typische kankerlucht, en verlossing van pijn en slapeloosheid zonder narcotica – een zegening op zichzelf, die iedere tegenstander tot inkeer zou moeten brengen. En in een aantal terminale gevallen is het leven soms jaren, of zelfs tientallen jaren verlengd. Zeer de moeite waard is lezing van "Laetrile Case Histories, the Richardson Cancer Clinic Experience" door John A. Richardson M.D. en P. Irving Griffin, R.N.,B.S, en "Alive and Well, One Doctor's Experience with Nutrition in the Treatment of Cancer Patients" door Philip E. Binzel Jr.,M.D., beide verkrijgbaar via www.realityzone.com, niet alleen wegens de medische inhoud maar ook om de kracht waarmee deze heren alle intimidatie, niet opvolgen van rechterlijke bevelen, etc door FDA en andere autoriteiten hebben doorstaan.

Voorts wordt een opsomming gegeven van de zorgvuldig gecontroleerde proeven op muizen, tenminste 5, die de werkzaamheid bewezen: 1).Scind Lab. San Francisco, 1968, 2). Louis Pasteur Instituut Parijs, 1971, 3).Institut Von Ardenne, Dresden, 1973, 4). Southern Research Institute 1973 en 5).vele proeven bij het Sloan-Kettering Institute tussen 1972 en 1977, waarin het schandaal culmineerde. Omdat de reeds gepubliceerde evident gunstige uitkomsten onwelkom waren, heeft men tijd nodig gehad om steeds andere, slechtere proeven, bijv met een onbeduidende dosering te nemen zodat kon worden beweerd, dat de stof ineffectief was gebleken. Klokkenluiders hielden de buitenwereld op de hoogte van het bedrog. Vandaar dat tijdens de persconferentie die aan de mislukking was gewijd, de camera's zich ineens richtten op de beroemde Dr Sugiura, die al eerder succes had gemeld, met de vraag of hij bij zijn positieve mening bleef, wat hij bevestigde! Zijn integriteit is zwaar gestraft helaas. Hoofdstuk 2 van Griffins boek behandelt deze zaak, die eindigde met het ontslag van Dr Ralph Moss, Assistant Director of Public Affairs, omdat hij weigerde het spel van leugens mee te spelen, en openheid van zaken had gegeven. Zie ook zijn boek "The Cancer Industry; Unraveling the Politics", New York, Paragon House.

Griffin toont aan dat elke succesvolle niet patenteerbare stof op dezelfde nietsontziende bestrijding kan rekenen, laetrile is niet het enige voorbeeld. Die strijd woedt nu m.b.t. voedsel supplementen, waarvan de WHO de onmisbaarheid aantoonde, maar die door EU en Codex zo restrictief als mogelijk is worden behandeld.

Ook tegen de stoffen waarvan inmiddels de noodzakelijkheid wordt erkend is aanvankelijk in medische kring heftige tegenstand geboden.

Net zoals over Nazisme en Jodenvervolging in bepaalde kringen een geschiedvervalsings industrie is ontstaan, is ook over Laetrile een stuitende geschiedvervalsing geproduceerd: Griffin p. 50.

8) Voorlopig beperk ik me tot het volgende. Men stelt maximaal toelaatbare doses vast op basis van risico-analyse, alsof het om gif gaat in plaats van onmisbare elementen. Dat is even absurd als de mogelijkheid van overeten aangrijpen om een hongersnood régime in te voeren. Voor Vitamine C

leidt dat tot een maximum per dag, alleen op doktersvoorschrift, van 225 mg! Massa's mensen gebruiken een veelvoud daarvan om in enkele dagen een opkomende verkoudheid weg te werken! Vergelijk het artikel "Vitamin C and the common cold: a double blind trial" door T. W. Anderson e.a. in C.M.A. Journal/september 23, 1972, Vol. 107. Zo hoopt het kartel in een klap van al die ongewenste successen met Vitamine C af te komen die in de bijlagen worden beschreven. Ook Richardson en Binzel gebruikten vele malen per dag grote doses Vitamine C in combinatie met Laetrile. Op de site van de Allianc for Natural Health www.anhcampaign.org zijn veel publicaties over toepassingen van Vitamine C en andere supplementen te vinden en hetzelfde geldt voor de site van het Nederlands Genootschap van Orthomoleculaire Oncologen www.ngoo.nl - volkomen onaanvaardbaar!

Om goed te begrijpen, hoe effectief en onmisbaar hoge doses Vitamine C (evt in combinatie met andere) zijn, hoe ze werken, **hoe nodig het is voor het kartel om ons geheel van Vitamine C te beroven**, en hoe de reguliere branche probeert met een grote boog om de al sinds meer dan 60 jaar zich opstapelende evidentie heen te lopen is het noodzakelijk om -behalve van de bijlagen- kennis te nemen van: "Clinical Procedures in Treating Terminally Ill Cancer Patients with Vitamin C"

van Abram Hoffer, M.D., Ph.D. en

"Vitamins Against Disease" van Andrew W. Saul, beide op www.doctoryourself.com

en vooral : "The Real Story of Vitamin C and Cancer" van Steve Hickey, Ph.D. en Hilary Roberts, Ph.D. op www.anhcampaign.org

Laatstgenoemd artikel laat ook zien, waarom extra Vitamine C nodig zal zijn als gevolg van de kwalitatieve achteruitgang van voedsel als gevolg van de in noot 6 bedoelde Codexvoorschriften.

In de Europese Richtlijn 2002/46/EG inzake voedingssupplementen wordt het principieel verkeerde uitgangspunt, hoezeer ook ontkracht door WHO/FAO, voor en na beleden: in art 1 over de werkingssfeer "bedoeld als aanvulling op de toevoer van nutriënten in de normale voeding", verplichte vermelding dat het geen substituuat is voor een gevarieerde voeding; er mag niet worden vermeld dat het produkt geschikt is om ziekten bij de mens te voorkomen, te behandelen of te genezen; en ook mag niet worden beweerd of gesuggereerd dat een evenwichtige en gevarieerde voeding in het algemeen geen passende hoeveelheden aan nutriënten kan bieden.

De onthouding aan het publiek van reële informatie over de werkelijke mérites van supplementen, en de noodzaak daarvan, is een halve beroving, die concurrentie bemoeilijkt in strijd met het belang van het publiek en de betrokken marktpartijen..

De zware goedkeuringsprocedures, en het voorzorgbeginsel dat tot willekeur uitnodigt, is geheel in de kartelstijl, terwijl uit de statistische gegevens, vermeld door Andrew W. Saul in zijn getuigenis blijkt dat het nergens voor nodig is!

Repressieve mogelijkheden zouden ruim voldoende zijn. geweest Hiermede schenden overheden hun plicht tegenover de burgers onder het voorwendsel van bescherming.

De platonische bepalingen in het Besluit nr 1350/2007/EG, te weten considerans (14) "gezonde levenswijze bevorderen" en (24) "erkenning van het belang van holistische en pluralistische benadering van de volksgezondheid" worden door de werkelijke voorschriften hardhandig ongedaan gemaakt. De vervolgzin "en moet, zo nodig en waar wetenschappelijke of klinische bewijzen aanwezig zijn van de doelmatigheid, rekening worden gehouden met complementaire en alternatieve geneeskunde" stelt niet gerust: als het oordeel aan het kartel wordt overgelaten kennen we de uitslag bij voorbaat. (25) over voorzorgbeginsel en risicobeoordeling levert het verkeerde paspoort aan het kartel, en de bepalingen over "nieuwste behandelwijzen en beste praktijken stimuleren" stellen ook niet gerust, al het bovenstaande overziende. (8) lijkt geld voor het kartel op te leveren, in plaats van verder onderzoek naar hoge doses Vitaminen.

9)Zie noot 2, en G.Edward Griffin "The Politics of Cancer Therapy", www.realityzone.com

10) Na jarenlange begunstiging van dubieuze voedselproducten en onveilige geneesmiddelen, en tegelijkertijd tegenwerking van de gezonde producten, ontwikkeld door kleinere, nieuwe ondernemingen, door de FDA, heeft een ware volksofstand geleid tot de Dietary Supplements and Health Education Act van 1994, waarbij supplementen werden gedefinieerd als voedsel en daarmee gedeels onttrokken aan de bemoeienis van de FDA, zie het getuigenis van Andrew W. Saul. Het gevolg was een stormachtige toeneming van het gebruik van gezondheidsbevorderende middelen, wat geen verwondering wekt gezien het bedroevende gemiddelde Amerikaanse dieet.. Het antwoord van het kartel is:

- opkopen, zoveel mogelijk, van producenten en distributeurs van zulke producten, en de verkrijgbaarheid belemmeren,
- via het lidmaatschap van hun vertegenwoordigende organen (die een grote rol hadden gespeeld bij die opstand) misleidende propaganda verspreiden over de Codex Alimentarius, als zou deze dezelfde strekking hebben als de DSHE Act,
- via de Codex A. toewerken naar een situatie waarin de meeste van deze producten van de markt zouden verdwijnen, en nóg ongunstiger voorwaarden voor de voedselproductie zullen gelden,
- streven naar Federale wetgeving die de DSHE Act zou ongedegraven, en compliance met Codex vergemakkelijken, wat vooralsnog niet is gelukt, naar ik meen,
- in de meeste Staten is het gelukt wetgeving tot stand te brengen, waarbij het als leek praten met anderen over gezondheidsproducten strafbaar is; dat mogen alleen licensed dietitians!
- op Federaal niveau wordt gepoogd dit ongedaan te maken; strijdigheid met Constution,
- telkens op State niveau pogingen om dubieuze inenting (bijv. van kinderen op school zonder medeweten/toestemming van ouders) verplicht te stellen, met daartegen gerichte volksofstanden en pogingen zulks op Federaal niveau ongedaan te maken.

11) Bijv. wetgevings initiatieven in India tot het verbieden van ayurvedische en andere traditionele geneeswijzen, in Australië tot het verbieden van door leken bespreken van gezondheidszaken en -producten; beide niet gelukt. Pogingen tot restrictieve wetgeving in Canada, vooruitlopend op de Codex; in dat kader trad Andrew W. Saul op. Dat wetsvoorstel is niet aangenomen, maar kort daarop verscheen een nieuw wetsvoorstel waarmee via een achterdeur hetzelfde gevaar dreigt!

12) Uit getuigenissen van waarnemers bij Codex vergaderingen blijkt dat de vertegenwoordiger van de EU met steun van EU landen zeer sterk heeft toegewerkt naar zo restrictief mogelijke bepalingen in de Vitamin and Mineral Guideline; EU en Codexbepalingen moesten zoveel mogelijk identiek zijn, zie: www.communicationagents.com/Sepp/Archive of all articles Nov.25 2003, Codex 2003 Het resultaat druist dermate frontaal in tegen de aanbevelingen van WHO/FAO, met als gevolg zóveel voorspelbaar onnodig lijden en sterven, dat invoering van deze regels als misdaad zou moeten worden bestempeld.

13) Getuigenissen van enkele aanwezigen geven een ontluisterend beeld van de wijze waarop de EU onder voorwendsels m.b.t. gezondheidsbelangen het belang van de grote kartelondernemingen diende; zie www.communicationagents.com/Sepp/ archive of all articles Nov. 25 2003 Codex 2003: Dr. Wong Ang Peng op p 7.

14) Reinert, A. et al. "Lifestyle and diet in people using dietary supplements: a German cohort study, *Eur. J Nutr.* 2007;46(3):165-73. *Epub.* 2007 Mar 21.